

Σ. Α. Μοσχονάς

ΓΛΩΣΣΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΓΙΑ ΚΟΜΠΙΟΥΤΕΡΟΦΙΛΟΥΣ

(για τη μεταφραστική ομάδα της IBM - 1988)

Οι σημειώσεις που ακολουθούν δεν έχουν σκοπό να υποκαταστήσουν μια πλήρη ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ. Ως αναφορά θα χρησιμοποιούμε τη *Νεοελληνική Γραμματική (της Δημοτικής)* του Μ. Τριανταφυλλίδη κ.ά.

1. Σημειώσεις για τη στίξη

1.1. Χρήση της τελείας (περιόδου)

- α) ΔΕΝ σημειώνεται τελεία (.) στους τίτλους/υπότιτλους.
- β) Μετά από τελεία αφήνουμε ένα μόνο κενό διάστημα, ακόμα και αν στο αγγλικό κείμενο υπάρχουν δύο διαστήματα.
- γ) Η τελεία σημειώνεται μέσα στην παρένθεση, εάν η παρενθετική πρόταση είναι πλήρης/κύρια: *Πατήστε F12. (Δεν χρειάζεται να χρησιμοποιήσετε τη λειτουργία ακύρωσης.)* Διαφορετικά σημειώνεται μετά την παρένθεση: *Πατήστε F12 (εάν δεν χρειαστεί η λειτουργία ακύρωσης).*
- δ) Δεν σημειώνεται τελεία σε συντομογραφίες, στα σημεία που χρησιμοποιείται η τεχνική αποβολής φωνηέντων, π.χ. κλπ. [κλπ., κ.λπ.], *Επλγ, δρχ.*

1.2. Χρήση του κόμματος

ΔΕΝ στίζεται με κόμμα από το ρήμα:

- α) ονοματική φράση ή πρόταση με λειτουργία αντικειμένου ή υποκειμένου, π.χ. *Το έγγραφο (υποκείμ.) εμφανίζεται τώρα στην οθόνη σύνταξης. Το ότι εργάζεστε σκληρά δεν σημαίνει ότι εργάζεστε αποδοτικά.*
- β) ειδικές προτάσεις που εισάγονται με τα *ότι, πώς, που και να*, π.χ. *Εάν θέλετε να διαγράψετε το έγγραφο...: Το μήνυμα δηλώνει ότι το αρχείο βρίσκεται τοποθετημένο...*

γ) δευτερεύουσες τελικές προτάσεις, εφόσον δίνεται έμφαση στο κύριο ρήμα: *Για να κρατήσετε μόνο το νέο αντίγραφο πατήστε Enter* - δεν χρειάζεται να κάνετε τίποτα για να κρατήσετε και τα δύο αντίγραφα.

δ) οι πλάγιες (ερωτηματικές) προτάσεις, π.χ. *Για να διαπιστώσετε εάν το έγγραφο βρίσκεται στη βιβλιοθήκη, χρησιμοποιήστε τον κατάλογο βιβλιοθήκης.*

ε) οι «προσδιοριστικές» (ή «περιοριστικές») αναφορικές προτάσεις, δηλ. όσες αποτελούν αναγκαίο προσδιορισμό του ονόματος, π.χ. *Επανεμφανίζεται η οθόνη από την οποία δημιουργήθηκε το έγγραφο, Πρόκειται για το χρήστη που εργάζεται εξ ονόματός σας.*

ς) προτάσεις που εκφέρονται με τα *μην, μήπως, να μην* κλπ., ενδοιαστικές και άλλες, π.χ. *Φοβάμαι μήπως δεν λειτουργήσει το πρόγραμμα.*

ζ) προτάσεις ή όροι εισαγόμενοι με συμπλεκτικά: *και, είτε, ή, ούτε* κλπ., π.χ. *Επανεμφανίζεται η οθόνη του ημερολογίου και γίνεται προσθήκη της καταχώρησης [καταχώρισης]: ... ο φάκελος, η βιβλιοθήκη ή το έγγραφο. Δεν μπαίνει συνεπώς κόμμα πριν από τα κ.ο.κ, κλπ., κτλ., κ.ά. [πβ. παρακάτω, (ζ)]*

Αντίθετα, στίζονται με κόμμα από το ρήμα:

α) προτάσεις κύριες από κύριες και δευτερεύουσες από δευτερεύουσες, π.χ. *Από την οθόνη αυτή μπορείτε να δημιουργήσετε, να αναθεωρήσετε, να εκτυπώσετε και να αποθηκεύσετε ένα έγγραφο. Για να διαγράψετε το έγγραφο, πατήστε Enter. Εάν χρειαστείτε βοήθεια, πατήστε Help.* [ωστόσο, πβ. περίπτωση (γ), παραπάνω]

β) όροι όμοιοι από όμοιους (ασύνδετο σχήμα), π.χ. *Σας παρέχονται οι δυνατότητες δημιουργίας, σύνταξης, εκτύπωσης και διαγραφής του εγγράφου.*

γ) η παράθεση και η επεξήγηση από το προσδιοριζόμενο, π.χ. *Η προσθήκη γίνεται σε ειδικό αρχείο, στο ευρετήριο.*

δ) τα βεβαιωτικά ή αρνητικά μόρια ή φράσεις στην αρχή των περιόδων, π.χ. *Στην πραγματικότητα, το έγγραφο δεν μεταβάλλεται.*

ε) οι κύριες προτάσεις που εισάγονται με αντιθετικούς συνδέσμους (*μεν, δε, αλλά, αν και, παρόλο* κλπ.) π.χ. *Ο χρήστης μπορεί να εξετάσει το αρχείο, αλλά δεν μπορεί να το τροποποιήσει.*

ς) οι «προσθετικές» (ή «μη περιοριστικές») αναφορικές, π.χ. *Ο χρήστης αυτός, η ταυτότητα του οποίου ορίστηκε στην προηγούμενη οθόνη, ...* [Συνήθως το *που* χρησιμοποιείται περιοριστικά, εκτός εάν συνοδεύεται από εγκλιτική λέξη, π.χ. *Ο χρήστης αυτός, που η ταυτότητά του...*]

ζ) οι προτάσεις που εισάγονται με το *και* όταν 1) ο σύνδεσμος αυτός συνδέει συντακτικά απομακρυσμένα στοιχεία, π.χ. *Χρησιμοποιήστε το προκαθορισμένο σύνολο χαρακτηριστικών, το οποίο παρέχεται μαζί με το σύστημα, και αντιγράψτε τις τιμές στο έγγραφό σας.* 2) όταν δεν έχει συμπλεκτική,

αλλά παραχωρητική, επιδοτική («ακόμα και αν») ή άλλη σημασία, π.χ. *Ορισμένα bytes μπορούν να ανακτηθούν, και αν ακόμα χαλάσει η ταινία.*

Μεταξύ δύο κομμάτων κλείνονται:

- α) οι παρενθετικές προτάσεις, όταν δεν διαχωρίζονται με παύλες ή παρενθέσεις, π.χ. *Η μετάφραση, όπως και να το κάνουμε, είναι μανίκι.*
- β) τοπικοί και χρονικοί προσδιορισμοί (μη εμφατική χρήση), π.χ. *Από την οθόνη αυτή, μπορείτε να επιλέξετε λειτουργίες που αφορούν τα ημερολόγια.*
- γ) επιρρήματα με εισαγωγική ή συνεχιστική σημασία στην αρχή της πρότασης (μη εμφατική χρήση), π.χ. *Κατά συνέπεια, οι ιεραρχικές βάσεις δεδομένων δεν υπακούουν στους ίδιους κανόνες. Επίσης, μπορείτε να αλλάξετε την εμφανιζόμενη ημερομηνία. [όχι όμως: Μπορείτε, επίσης, να αλλάξετε την εμφανιζόμενη ημερομηνία.]*

Τέλος, το κόμμα μπορεί να χρησιμοποιείται για την αποφυγή παρανοήσεων· πβ. *Ο κατάλογος διανομής του συστήματος όπου ανήκει ο χρήστης - Ο κατάλογος διανομής, του συστήματος όπου ανήκει ο χρήστης.*

1.3. Χρήση της διπλής τελείας

Η διπλή τελεία (:) χρησιμοποιείται

- α) πριν από λόγους που αναφέρονται κατά λέξη ή βρίσκονται μέσα σε εισαγωγικά
- β) πριν από μια απαρίθμηση
- γ) πριν από ένα παράδειγμα
- δ) πριν από ένα επακόλουθο για να φανεί η στενή αιτιακή σχέση, π.χ. *Πατήστε Enter: εμφανίζεται η οθόνη σύνταξης.*

ΔΕΝ γράφεται με κεφαλαίο γράμμα η λέξη που ακολουθεί τη διπλή τελεία στις περιπτώσεις β)-δ). ΔΕΝ χρησιμοποιείται κόμμα ή άλλο σημείο στίξης για να χωρίζει τους όρους που ακολουθούν μια διπλή τελεία, όταν οι όροι αυτοί εμφανίζονται ο ένας κάτω από τον άλλο (σε πίνακα): η τελεία χρησιμοποιείται μόνο μετά τον τελευταίο όρο, π.χ.

- Στην οθόνη εμφανίζεται ένας πίνακας επιλογών από τον οποίο μπορείτε:
 - ο να αρχίσετε μια δεύτερη διαλογική εργασία στο ίδιο τερματικό
 - ο να ακυρώσετε την προηγούμενη αίτηση
 - ο να παρουσιάσετε και να αποστείλετε μηνύματα.

Αντίθετα, όταν οι όροι παραθέτονται στην ίδια σειρά, χρησιμοποιούνται κανονικά τα σημεία στίξης:

Στην οθόνη εμφανίζεται ένας πίνακας επιλογών από τον οποίο μπορείτε: να αρχίσετε μια δεύτερη διαλογική εργασία στο ίδιο τερματικό, να ακυρώσετε την προηγούμενη αίτηση, να παρουσιάσετε και να αποστείλετε μηνύματα.

1.4. Σημεία στίξης εντός εισαγωγικών

Μόνο το θαυμαστικό (!) και το ερωτηματικό (;) σημειώνονται μέσα στα εισαγωγικά: στις περιπτώσεις αυτές δεν σημειώνεται τελεία μετά τα εισαγωγικά: π.χ. *Εάν ζητήσετε ανάκτηση του εγγράφου, εμφανίζεται το μήνυμα: «Μολών λαβέ!»*. Εμφανίζεται το μήνυμα: *«Πού να μεταφερθεί η ενότητα.»*

2. Κανόνες μονοτονικού

Τονικό σημάδι παίρνει κάθε λέξη που έχει δύο ή περισσότερες συλλαβές.

Οι μονοσύλλαβες λέξεις δεν παίρνουν τονικό σημάδι. Μονοσύλλαβες θεωρούνται και οι λέξεις *ποιος, ποια, ποιο, μια, για* κλπ. (ΠΡΟΣΟΧΗ: *μια – μία, τι, μη.*)

Εξαιρούνται και παίρνουν τονικό σημάδι: α) ο διαζευκτικός σύνδεσμος *ή*, τα ερωτηματικά *πού* και *πώς*. Δεν παίρνει τονικό σημάδι η αναφορική αντωνυμία, το επίρρημα και ο σύνδεσμος *που*, π.χ. *Ο άνθρωπος που έγραψε το βιβλίο, Είδα που έφυγαν, Η οθόνη που εμφανίζεται το μήνυμα*. Επίσης, δεν παίρνει τονικό σημάδι ο σύνδεσμος *πως*, π.χ. *Είπε πως κουράστηκε*.

Παίρνουν τονικό σημάδι οι προσωπικές αντωνυμίες *μου, σου, του, της, τον, την, μας, σας, τους τα*, εάν υπάρχει περίπτωση να θεωρηθούν εγκλιτικές, π.χ. *ο πατέρας μου είπε - ο πατέρας μου είπε· η εμπειρία του χρήστη - η εμπειρία του να δουλεύει για την IBM*.

Σημειώνεται κανονικά ο εγκλιτικός τόνος στις προπαροξύτονες λέξεις, π.χ. *το έγγραφό σας*.

Όταν υπάρχουν δύο εγκλιτικά μετά από παροξύτονη προστακτική, σημειώνεται τόνος στο πρώτο από τα δύο, π.χ. *δώσε μου το*.

Σημειώνεται κανονικά τονικό σημάδι στα τονούμενα κεφαλαία γράμματα, π.χ. *Όλα τα έγγραφα*. ΟΤΑΝ ΟΛΟΚΛΗΡΗ Η ΛΕΞΗ ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΜΕ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΕΝ ΣΗΜΕΙΩΝΕΤΑΙ ΤΟΝΙΚΟ ΣΗΜΑΔΙ.

Παίρνουν τονικό σημάδι λέξεις που παρουσιάζονται ως μονοσύλλαβες ύστερα από έκθλιψη, π.χ. *είν' ανάγκη*.

Μετά από αφαίρεση δεν γίνεται αναβιβασμός του τόνου, π.χ. μου 'πε <~ μου' πε>.

3. Φωνολογία

3.1. Τελικό ν

Το τελικό ν φυλάγεται πάντα στο άρθρο των, στην τριτοπρόσωπη προσωπική αντωνυμία τον (η οποία δεν πρέπει να συγχέεται με το ομόηχο άρθρο, π.χ. τον συνάντησα - τον άνθρωπο), καθώς και στα μόρια σαν, δεν, μην. Τα άρθρα τον την, το αόριστο άρθρο και αριθμητικό έναν, η τριτοπρόσωπη προσωπική αντωνυμία την (τήν) α) φυλάγουν το τελικό ν όταν ακολουθεί λέξη που αρχίζει από φωνήεν ή από σύμφωνο στιγμιαίο (κ, π, τ, γκ, μπ, ντ, τσ, τζ) ή διπλό (ξ=κ+σ, ψ=π+σ) και β) χάνουν το τελικό ν όταν η ακόλουθη λέξη αρχίζει από σύμφωνο εξακολουθητικό (γ, β, δ, χ, φ, θ, λ, μ, ν, ρ, σ, ζ).

3.2. Συμφωνικά συμπλέγματα

Σημειώνονται παρακάτω ορισμένα από τα συμπλέγματα για τα οποία μπορεί να υπάρχει αμφιβολία ως προς το φωνολογικό τύπο που πρέπει να χρησιμοποιηθεί.

χτ - οχτώ, νύχτα, χτυπώ, δέχτηκα, συντάχτηκε
κτ - δεικτικός, ανύπαρκτος, απρόσεκτος, τακτικός, συντακτικός, συνεκτικός, έκταση, εκτείνω, εκτελώ, εκτιμώ, πλήκτρο, χαρακτηρίζω
φτ - κρύφτηκε, σκέφτηκε, εκπαιδεύτηκε, φτάνω, ερμηνεύτηκε
φθ - καλύφθηκε, αμειφθεί
πτ - ανακαλύπτω, ελλειπτικός, λεπτό, λεπτομέρεια, οπτικός, συνοπτικός, περίπτωση, παραλήπτης, γραπτός, επαναληπτικός, περιληπτικός, σκέπτομαι
στ - εμφανιστεί, παρουσιαστεί, οριστεί, εκτελεστεί, εκφραστεί, δημοσιεύτηκε, απαγορεύτηκε, διορίστηκε, περιοριστεί, λέγεστε, βρίσκεστε
σθ - μισθός, μισθωτής, προσθέτω
χθ - παραχθεί
γκτ - ελεγκτής, ελεγκτικός
γχ - ελέγχω, έλεγχος
ντ - έντεκα
νδ - ενδέκατος, συνδιοικητής

3.3. Πάθη φωνηέντων

Σημειώνεται με απόστροφο, σε μη εμφατικές χρήσεις, η έκθλιψη (τ' άλλα έγγραφα) η αφαίρεση, (θα 'χετε τη δυνατότητα) κι η αποκοπή (απ' την οθόνη).

Το επίρρημα *μέσα* γράφεται χωρίς απόστροφο και με τελικό ς: *μες στη βιβλιοθήκη*.
όμως, πριν από φωνήεν παθαίνει έκθλιψη: *μεσ' απ' το συρτάρι*.

3.4. Διτυπίες

Θα χρησιμοποιούνται οι εξής τύποι:

εβδομάδα	αντί	βδομάδα
ημέρα	αντί	μέρα
αν	αντί	εάν
εμπρός	αντί	μπρος [μπροστά]
πάνω	αντί	επάνω
βρίσκομαι	αντί	ευρίσκομαι
παρευρίσκομαι	αντί	παραβρίσκομαι
(καταχώρηση	αντί	καταχώριση)
(καταχωρήθηκε	αντί	καταχωρίστηκε).

Χρησιμοποιούνται και οι δύο τονικοί τύποι (με ελαφρές σημασιολογικές διαφορές):

μία	- μια
καμία	- καμιά
δύο	- δυο
εννέα	- εννιά.

4. Μορφολογία

4.1. Όνομα

Τα θηλυκά σε -ότητα κλίνονται κατά τα πρωτόκλιτα (*ποιότητα* και όχι *ποιότης*)
Χρησιμοποιείται κατά κανόνα η γενική ενικού σε -ης για τα παλαιά τριτόκλιτα (-ις):

η χρήση	της χρήσης
η πόλη	της πόλης

Τα προπαροξύτονα θηλυκά ουσιαστικά κανονικά δεν κατεβάζουν τον τόνο στην παραλήγουσα:

η επιφάνεια	της επιφάνειας,
-------------	-----------------

εκτός από ορισμένες στερεότυπες εκφράσεις, όπου συνήθως εμφανίζονται χωρίς το άρθρο:

υπεύθυνος ασφαλείας

Τα προπαροξύτονα αρσενικά σε -ος δεν κατεβάζουν κανονικά τον τόνο:

του κάτοικου και όχι: του κατοίκου.

Γίνεται κανονική χρήση των θηλυκών ουσιαστικών σε -ος:

η παράμετρος οι παράμετροι
της παραμέτρου των παραμέτρων
την παράμετρο τις παραμέτρους

Τα ουδέτερα προπαροξύτονα κατεβάζουν συχνά στη γενική ενικού και πληθυντικού τον τόνο της ονομαστικής:

του εγγράφου των εγγράφων
του ημερολογίου των ημερολογίων

αλλά:

του σημειωματάριου των σημειωματάριων
του παράθυρου των παράθυρων.

4.2. Επίθετο

Χρησιμοποιούνται κανονικά τα επίθετα σε -ης, -ες, όπως στοιχειώδης, διεθνής, ακριβές κλπ. Δείγμα κλίσης επιθέτου σε -ύς -ιά -ί:

ο πλατύς η πλατιά το πλατύ
του πλατιού της πλατιάς του πλατιού
το πλατύ την πλατιά το πλατύ
οι πλατιοί οι πλατιές τα πλατιά
των πλατιών των πλατιών των πλατιών
τους πλατιούς τις πλατιές τα πλατιά.

Σε όλες τις περιπτώσεις οι καταλήξεις των παραθετικών επιθέτων και επιρρημάτων γράφονται με -ο:

σοφότερος σοφότατος
κυριότερος κυριότατος

4.3. Ρήμα

Χρησιμοποιείται ο τύπος (να) είστε αντί του τύπου (να) είσαστε.

Χρησιμοποιείται ο τύπος γράφουν αντί γράφουνε. Στο μεσοπαθητικό παρατατικό χρησιμοποιείται ο τύπος γραφόταν για τον ενικό και γράφονταν για τον πληθυντικό.

Προσοχή στις καταλήξεις της προστακτικής και «υποτακτικής αορίστου» (να, ό-
ταν, εάν, για να κλπ.):

εμφανίστε να εμφανίσετε

αλλά:

αγαπήστε να αγαπήσετε
πληκτρολογήστε να πληκτρολογήσετε κ.ο.κ.

Τα ρήματα με δύο λ στο ενεστωτικό θέμα, στο αοριστικό έχουν μόνο ένα: ανα-
βάλλω - ανέβαλα. Και οι δύο τύποι είναι δυνατοί (με σημαντική διαφορά στη ση-
μασία): να αναβάλλω - να αναβάλω. (Πβ. να εισάγω - να εισαγάγω.)

4.4. Επίρρημα

Για ορισμένα επιρρήματα από δευτερόκλιτα επίθετα μπορούν να χρησιμοποιού-
νται τόσο οι τύποι σε -α όσο και οι τύποι σε -ως:

βέβαια βεβαίως
ημερήσια ημερησίως

Οι επιρρηματικοί τύποι σε -ως είναι συχνά απαραίτητοι προκειμένου να μη γίνεται
σύγχυση με τους ομόηχους τύπους των επιθέτων:

Η καταχώρηση γίνεται εβδομαδιαία
Η καταχώρηση γίνεται εβδομαδιαίως.

5. Συμβάσεις και φρασεολογία

1. Αντίθετα με τα Αγγλικά, δεν γίνεται κεφαλαιογράφηση στους τίτλους:

Display Distribution List Entries →
Παρουσίαση καταχωρήσεων καταλόγου διανομής.

2. Τα εισαγωγικά δεν είναι απαραίτητα όταν χρησιμοποιούνται άλλα διακριτικά, όπως η υπογραμμή ή πιο έντονα γράμματα:

Επιλέξτε **5** και πατήστε **Enter**.

3. Το *σαν* χρησιμοποιείται και για παρομοίωση και για να αποδώσει ιδιότητα· το *ως* χρησιμοποιείται αποκλειστικά για να αποδώσει ιδιότητα:

Εργάζεται σαν σκλάβος
Ο χαρακτηρισμός του εγγράφου ως εμπιστευτικού.

Το *ώς*, με την έννοια του «μέχρι», τονίζεται, π.χ. *ώς* εδώ.

4. Καλό είναι να αποφεύγονται οι ξενισμοί, εφόσον μπορούν να αποδοθούν στα Ελληνικά:

<~το πρόγραμμα τρέχει> το πρόγραμμα λειτουργεί (είναι/βρίσκεται σε λειτουργία)
<~τρέχω το πρόγραμμα> θέτω σε λειτουργία το πρόγραμμα.

5. Επιτρέπεται (και συχνά - ιδιαίτερα όταν υπάρχουν περιορισμοί πεδίου - συνιστάται) η χρήση μετοχών:

Θα μπορούσατε να αλλάξετε την εμφανιζόμενη ημερομηνία ή ώρα.

6. Από την οθόνη «*Η οθόνη αυτή δεν υπάρχει*», δεν μπορείτε να δημιουργήσετε έγγραφα...: Αυτού του είδους η έκφραση προσδιορίζει μια οθόνη ως αφετηρία μιας σειράς λειτουργιών.

Στην οθόνη «*Η οθόνη αυτή δεν υπάρχει*», δεν μπορείτε να εξετάσετε ένα έγγραφο: Εδώ, αντίθετα, η οθόνη είναι το focus μιας λειτουργίας.

7. Το γερούνδιο, ιδιαίτερα όταν εμφανίζεται σε τίτλους, μεταφράζεται κατά κανόνα με ουσιαστικό:

Replacing records → αντικατάσταση εγγραφών <~ αντικαθιστώντας έγγραφες>.

Οι ορισμοί των λειτουργιών, είτε πρόκειται για προστακτικές είτε για ονόματα, μεταφράζονται επίσης με ουσιαστικά:

Delete → Διαγραφή
Execute → Εκτέλεση.

8. Ο υπολογιστής «απευθύνεται» με ευγένεια στο χρήστη:

Μπορείτε να διαγράψετε το αρχείο (και όχι *Μπορείς να διαγράψεις το αρχείο*).

Εσείς ωστόσο δεν χρειάζεται να το παρακάνετε: έτσι, η αντωνυμία *your* δεν είναι απαραίτητο να μεταφράζεται σε περιπτώσεις όπως:

When your screen shows... → Όταν η οθόνη εμφανίσει...

When your document is deleted ... → Όταν διαγραφεί το έγγραφο...

9. Υπάρχουν τρία άρθρα στα Ελληνικά: το οριστικό, το αόριστο και το... μηδενικό άρθρο (συχνά με το όνομα στον πληθυντικό). Είναι πολύ συχνή η μετάφραση του αόριστου άρθρου της Αγγλικής με το μηδενικό άρθρο της Ελληνικής σε γενικές εκφορές του τύπου:

This function lets you create a file → Η λειτουργία αυτή σας επιτρέπει να δημιουργήσετε αρχεία (όχι ένα αρχείο)

The Create a File command → Η εντολή δημιουργίας αρχείου.

10. Το *διότι* είναι ελληνική λέξη. Μην αποφεύγετε να τη χρησιμοποιείτε, ιδιαίτερα σε αντιδιαστολή προς το ερωτηματικό *γιατί*, π.χ. *Ξαναρώτησε γιατί δεν απάντησες – Ξαναρώτησε, διότι δεν απάντησες*.

11. *&I* *έγγραφ-ο/α διαγράφηκ-ε/αν*. Η σύμβαση αυτή θα ακολουθείται πάντα μετά από αριθμητικές μεταβλητές (*&I*). Δεν πρέπει ωστόσο να γίνει κατάχρηση αυτής της σύμβασης:

<~&I *έγγραφ-ο/α διαγράφηκ-ε/αν* από τη/τις βιβλιοθήκ-η/ες που προσδιορίσατε στη/στις προηγούμεν-η/ες οθόν-η/ες>

12. Πατήστε το πλήκτρο Enter <~Πιέστε>.

13. Το πλήκτρο Attn. Ωστόσο: το πλήκτρο επαναφοράς, επιστροφής, διαγραφής, στηλογνώμονα, παρεμβολής. Το πλήκτρο κεφαλαίων <~το πλήκτρο Shift>. Το (πλήκτρο) F1 <~Φ1>.

14. and/or --> ή/και

15. Type --> Πληκτρολογήστε (διάρκεια) / γράψτε (π.χ. τον αριθμό επιλογής):
Γράψτε <~Πληκτρολογήστε> 5 και πατήστε Enter.

16. Type choices and press Enter --> Επιλέξτε και πατήστε Enter <~Γράψτε τις

επιλογές>

17. Αποφεύγεται, ει δυνατόν, η «περιδιάβαση» στο πρόγραμμα:
Το return to the previous display --> Για να επανεμφανιστεί η προηγούμενη οθόνη.
<~Για να επιστρέψετε...>
<~Για να μεταβείτε...>
<~βγαίνω απο/μπαίνω στο σύστημα, πάω, έρχομαι>.
18. Εμπρόθετες αναφορικές δεν χρησιμοποιούνται με το που:
<~Το πρόγραμμα που δημιουργήσατε το έγγραφο>
Το πρόγραμμα με το οποίο δημιουργήσατε το έγγραφο.
19. Αποφεύγουμε το επιρρηματικό πού:
Στην οθόνη όπου <~που> εμφανίστηκε το μήνυμα.
20. Το ρήμα *αλλάζω* χρησιμοποιείται με τη σημασία «αλλάζω κάτι σε/με κάτι άλλο». Το ρήμα *μετατρέπω*, αντίθετα, υποδηλώνει ότι το αντικείμενο παραμένει το ίδιο: πβ. *μετατροπή εγγράφου - αλλαγή ονόματος*.
21. Ας παρατηρηθεί η διαφορά: *Τα έγγραφα μπορεί να διαγραφούν [πιθανότητα] - Τα έγγραφα μπορούν να διαγραφούν [δυνατότητα]*.

6. Συνήθη σφάλματα

1. Forward (Move forward) → <~εμπρός> μπροστά
2. <~το έγγραφο επεξεργάζεται από τον χρήστη...>
3. <~ο τηλεφωνικός κατάλογος περιέχει πληροφορίες όπως το όνομα, η διεύθυνση, ...>
4. <Ένας τηλεφωνικός κατάλογος είναι ένα αρχείο στο οποίο περιέχονται ...> (Δεν συνηθίζεται το αόριστο άρθρο σε ορισμούς).
5. <~οτιδήποτε ότι> με αναφορική σημασία. Ο σωστός τύπος είναι: *ο,τιδήποτε, ό,τι* (Ό,τι περιέχεται στο έγγραφο).
6. <~είτε ... ή ...>, <~ή ... είτε>
7. <~οι εξείς>
8. Μπορείτε να δείτε όλους τους χρήστες όσοι <~ όσους> είναι εγγεγραμμένοι

στον απογραφικό κατάλογο του συστήματος.

9. Υποδιαστολή και όχι τελεία σε δεκαδικούς αριθμούς: 5,45 <~5.45> .45 → <~,45> 0,45

10. Η λειτουργία αυτή σας επιτρέπει να <~εργαστείτε> εργάζεστε με καταλόγους διανομής. <to work → να εργαστείτε/να εργάζεστε>

11. <~Το PF πλήκτρο> Το πλήκτρο PF.

12. <~Μόνο ένα είδος αρχεία> Μόνο ένα είδος αρχείων.

13. <~λέξης-κλειδί> λέξης-κλειδιού.

14. <~ταυτόχρονα>

15. <~κτήριο> κτίριο

16. <~Να πιστέψουμε ότι δεν πρόκειται να κάνουμε λάθη>